

Đám Cưới - Đám Ma

Tác Giả: Luân T

Thứ Tư, 27 Tháng 7 Năm 2011 15:22

Nhưng đi d đám cưới thì phải “mng”.



Vào tuổi tôi bây giờ, hai cái “Đám” trên tã đ này coi nh trong trng thái quân bình: tháng này có đám cưới con b (hay b - v Vi t Nam đem v nhí sang) thì tháng sau th nào cũng có đám ma b m b (hay b n – heart attack trên sân tennis). Hi m khi đi đám ma con b hay d đám cưới b b (m ít khi tái giá; nh u ông b thì ch ch m ch t đ đ c l y v m i).

Không đi đám ma thì b trách ít, mang tiếng là con ng i thi u tình c m.

Không đi đám cưới thì b trách nng, mang tiếng là k o. Tôi thng tránh không đi đám ma. Vì n c này c n, chng h n nh báo g p quá (có m y ai bi t ngày nào mình ch t đâu mà báo tr c), không k p chu n b.

Nhưng tôi ít dám t ch i khi nh n đ c thi p c i. Khó t ch i m t ph n là vì thi p c i thng thi p đ c g i hai tháng tr c và RSVP – M có câu “Save The Date For Us, Please”.

Đám Cưới - Đám Ma

Tác Giả: Luân T

Thứ Tư, 27 Tháng 7 Năm 2011 15:22

Tôi không thích đi đám ma vì hai lý do: 1. Không thích chuyển buồn. 2. Không muốn tang gia phải buồn rồi tiếp đón, rồi vái lạy mình khi mình cúi mình,throp húng, vái, lạy ngườichết.

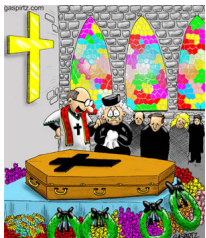
Tang gia vừa buồn thúirượu, vừa đói, vừa lộn nhào mà còn phải đóng bộ complet đen vào, đứng trước cửa nhà quàng đón khách. (Hình thức cũng hao hao giống như cô dâu, chú rể cũng vừa lộn nhào, vừa đói, cô dâu thì chân đau vì đi giày cao gót, đứng cửa nhà hàng chào khách - nhưng đó là chuyển khác).

Đến đây tôi xin mời mời cái ngoạcdễ để tiếp chuyển viếng nhà quàng. Nói chung, xác chếtthrop không để tiếp cho lắm, vì thế mà ngườisống phải thuê chuyên viên hóa trang đánh phởn tô son cho ngườichết để còn ra trình diện vớithrop gian mời đến cùng.

Tôi có thể quyếtvớicác bạn rồi ngườichết không bao giờ muốn để tô son điếm phởn như diên viên tuồng hát bội, rồi leo vào trong quan tài mời nộp tiền tên hênhtừ 24 giờ cho đến 48 giờ cho ngườita đến ngắm nghĩa để để khen.

Thường thì câu khen người này nhậthay là: Chà (anh, ông, bà, bác...vv...) ý để y như lúc còn sống. Nhưng khi mời thì là lúc hãy còn để, còn sống thì không ai đến thăm; đến lúc chết rồi thì ngườinào cũng nghĩ là nghĩa tử là nghĩa nhân, với vàng vác mời đến, rồi khen loan lên là “đểp như lúc còn sống”.

Các câu nói - hay Khổng Tử nói thì không biết - là để này có vay, có trả. (Như đến Khổng Tử thì phải nói đến cuốn phim vĩ đại Confucius do nhà nọc Trung Quốc [cái rởn cởa vũ trụ] mời đây bộ câu chuyện triết học ra làm do Châu Nhuận Phát [tài tử Hồng Kông] đóng vai chính, với chủ đích là nhậcnhân dân Tầu như là những người Đốc Khổng dạy dỗ mà cớità quy chánh.



Nhưng dân Trung Quốc cũng đứng, là Địch Kháng đi, cho Ngài là là c h u, không thèm xem, khẳng khẳng cho là cuốn phim Avatar với những hình ảnh i m t xanh, m t đỏ hay h n và thông điệp của đạo diễn James Cameron sâu sắc hơn những khuôn vàng th c ngọc của Địch Kháng.

Nhà n c cái quá, d trở ki m duy t và ra l nh c m m t s r p không đ c phép chi u Avatar đ dành ch cho Confucius. Nhưng than ôi, Địch Kháng với n s ng, ch y).

Vay thì n thì ph i tr b ng thì n. Vay tình thì tr b ng tình. Vì th cái vi c đi đám ma hay đám c i đ u trong s đ i chác công b ng (an eye for an eye – tit for tat – even steven – you scratch my back, I scratch yours) trong xã h i này. Anh đi đ a đám b tôi, tôi đi đ a đám b anh.

Nhưng đám ma thì t ng đ i công b ng vì ai cũng có m t cha, m t m .

Còn với đám c i thì s công b ng trong cái xã h i “có vay có tr ” này h i khó th c hi n vì có gia đình không có đ a con nào mà với n ph i có m t đ trong các đám c i các con c a b n bè, k c nh ng gia đình có đ n c ch c đ a.

Th ng thì, theo các cáo phó đăng báo, tang gia th i nay xin mi n phúng đi u (với hàng ch đ m, g ch đít), m t ph n là vì sĩ di n, m t ph n khác có là vì nhi u c tr c khi ra đi cũng đã “ăn” SSI đ c ít năm, i th ng chung với con nên đ dành đ c tí ti n bèn t mình lo cho h u s b ng cách đi mua quan tài và đ t t i nghĩa trang đ kh i làm phi n con cái.

Khách đ n đ a đám, n u sang thì mua hoa, xin l c u h n nhà th hay xin c u siêu u chùa; ai nghèo thì cũng ch ng th y m c c m khi đ n tay không.

Nhưng đi đ đám c i thì ph i “m ng”. Đó là chuy n đ ng nhiên. Nhưng “M ng gì? M ng nh th nào?” là những câu h i lúc này đã trở thành vô nghĩa, không h p th i. Đó là vì kho ng m t ph n t th k tr i đây, hi n kim làm bá chủ (Cash is King) trong cái truy n th ng đ th ng này.

Ngày xưa (và cả ngày nay, theo tục lệ M) những người đi đám cưới thường mua quà tặng là những đồ gia dụng để giúp cho đôi trẻ tổ lập mới tổ ấm, mới gia đình mới (vì thường thì những con trai con gái lúc đi lấy vợ lấy chồng hãy còn nghèo chung với bố mẹ). Những món quà này còn có giá trị tinh thần là những kỷ niệm của ngày trẻ mới đi nhận mới đi người.

Chỉ có những người thân trong gia đình giúp đỡ bằng hiên kim hoặc vàng hoặc biếu hoặc cốm thì đôi trẻ tuy chưa đủ khả năng tài chánh nhưng vẫn cưới vì yêu nhau quá hay đã có bố. Bây giờ thì phong bì làm chủ. Nếu bạn nào đi đám cưới có mặt cưới M thì sẽ trông thấy sẽ khác biệt giữa Việt và M này. Việt ta chỉ cầm chổi (tr) tay không. M thì khi nhận quà cáp.

Một trong những lý do người M có tục lệ mua quà gia dụng cho đôi tân hôn (phần lớn qua cái gì là Bridal Registry với các cửa hàng bách hóa. Cô dâu sẽ báo cho cửa hàng là gia đình mình cần những gì rồi khách sẽ đến mua theo danh sách đó) là vì tiền phí tặng cho đám cưới do gia đình nhà gái M chịu hoàn toàn. Nhà trai có phần phần chi tiền nhận cưới và buổi ăn tiệc trước ngày cưới cho phù dâu, phù rể lúc tiếp đón cách đi cách đứng.

Vấn đề đặt ra cho người M là nếu khách “đi” tiền thì sẽ tiền vào tay ai? Nếu bạn mẹ vợ lấy để bù lại chi phí thì không cần và có thể còn bỏ nhà trai bị. Còn nếu vợ tay cô dâu chú rể thì hơi vô lý là vì có rất nhiều trường hợp cô dâu chú rể có hai thu nhập (two incomes) cao hơn nhiều người khách mới (mới sẽ không như khách mới thu nhập hàng chục triệu, sẽ nhập vào tiền họ bằng, an sinh xã hội).

Dân Việt lưu vong (và theo tôi biết, tôi chỉ quê nhà hiện nay) đều đưa phong bì. Việt Nam ta thì không có tục lệ nhà gái chi tiền làm đám cưới nên không sẽ mang tiền. Nhà trai thì ai giữ có cho con tiền làm đám cưới là tùy theo hoàn cảnh, theo gia đình, không có lệ thói nào quy định. Phần lớn đám cưới ngày nay là do “đôi trẻ” tự li.

Một ông bạn già của tôi có theo cháu ngoại làm bác sĩ cách xa 3000 dặm. Bỗng tôi nhận được thiệp mời đi đám cưới ở Bolsa.

Đến nơi thì được cho hay là theo cháu “h” (chưa hề biết mặt mũi ra sao) này đã làm đám cưới

Đám Cưới - Đám Ma

Tác Giả: Luân T

Thứ Tư, 27 Tháng 7 Năm 2011 15:22

Boston rồi nhợng ông ngoi cháu bít phỉ làm thêm mọt ti c n a Orange County đợ ông mát mạy mát mọt vớ b n bè ông (khoợng 200 ngợi – tôi tìm khợp nhà tôi thì cũng chợ có tên và đợ a chợ cợ a chợ ng 50 ngợi có thợ gợi là b n).

Và trong bàn ti c, hợu nhợ tợ t cợ thợ khách đợu cùng mọt tợ tợợng là ông b n già cợ a tôi bít cháu vợ chợ ông ợ làm đám cợi, ngoài viợ c đợợ c mát mọt, là đợ thợ c hiợ n hai đợu:

1. Gậy quợ cho cháu. 2. Đợ bù lợi nhợng lợ n ông phợi đợ đám cợi con cháu cợ a các b n cợ a ông. Không nhợng ông không làm đợu gì sai mà còn làm đợng nhợ Đợ c Khợng đã đợy: “Có vay, có trợ”.

Và vợ n đợ này đợ a tợi mọt vợ n n (hay tợ n n) trong cợ ng đợ ng ngợi Viợ t: “Đợ” bao nhiêu thì phợi?

Thợng cháu ngoi cợ a ông b n tôi là bác sĩ. Mợ nó khoe vợi tôi là cháu nó là bác sĩ gây mê, lợợng khoợng hai trăm ngàn mọt năm. Vợ nó là bác sĩ giợi phợu thợm mợ có phòng mợch riêng. Hai đợ a đã ă n vợi nhau gợ n 3 năm rồi (tiợ n dâm hợu thú –have sex first, get hitched later).

Đợu hiợ n nhiên là hai cô cợu bác sĩ này không cợ n đợ n sợ giúp đợ tài chính (subsidy) cợ a các bác các ông các bà phợ n nhiợu đã vợ hợu (và vợ n còn lợ c hợu khi cau mạy nghĩ đợ n chuyợ n chúng nó ă n nợm vợi nhau trợợ c khi làm hôn thú). Nhợng nợu mua quà đợm đợ n thì bợ ngợi chung quanh nhìn vợi mọt cợp mọt hợi là lợ, có vợ khinh khợ nhợ.

Nhiợu đám cợi còn không có cợ mọt cái bàn đợng quà (vợ chợ c chợ n là chợ có phong bì mà thôi). Vợ thợ nợu muợ n làm cho ông b n già tôi nợ mạy nợ mọt vợi b n bè thì khách mợi phợi đợ a phong bì. Nhợng: “Đợ” bao nhiêu thì phợi?

Tôi không đợ ý và cũng không rành chuyợ n tiợ n bợ c nhợng đợợ c vợ cho biợ t là giá thợ trợợng cho mọt ngợi đợ đám cợi là 100 đợ. Mọt cợp thợợng là 200 đợ. Ít hợ n thì, vợ tôi xợ mọt tiợng, “kợ”.

Đám Cưới - Đám Ma

Tác Giả: Luân T

Thứ Tư, 27 Tháng 7 Năm 2011 15:22

Tôi có nghe chuyện mọt thỏ ng em họ chị sa sỡ nhỏ ng ngỏ i đ n d t c c i c a nó mà không “đi” đúng giá th tr ng.

Mọt s khách mu n tr n cho vi c ông b n già đã t ng đi đám c i con mình thì mi n c ng b ít t n mọt hay vi t mọt chỉ phi u đ tên cô dâu hay chú r r i cho vào trong phong bì ch đ n lúc chào bàn thì đ a. Ngỏ i nào không có con và vì th ch a n n n ai cũng đành móc túi làm theo th t c.

Ti c c i hay đ c t ch c t i nhà hàng bán món ăn T u (bây gi ph n nhi u do ngỏ i Vi t làm ch). C 10 ngỏ i g p i vào mọt bàn, g i là mọt “th i”. Th ng là 7 món, k c món ăn ch i và món tráng mi ng.

Th c ăn đ n ra trên bàn đ hay đ cho 10 kh u ph n. Trên bàn có mọt chai Coca và mọt chai Sprite. Có khi còn có mọt chai r u vang đ . Nhi u đám c i hi u khách nh u) đ trên bàn mọt chai Remy Martin VSOP.

Đ o này m y anh c nh sát đ a ph ng ch c là có n i tuy n nên hay ch g g c đ ng g n các nhà hàng có ti c c i vào đêm th B y và Ch Nh t th nào cũng tóm đ c mọt vài tr DUI. Và vì th nên ph n nhi u ch đ em r u v , nhi u chai ch a m , có th mang ra Costco l y l i t n refund.

Tôi dò h i thì đ c cho bi t là mọt “th i” ngon giá kho ng 500 đô k c thu và t n t p. R u vang thì kho ng 10 đô. Remy Martin VSOP kho ng 35 đô mọt chai. N u tính nh v y thì mọt ngỏ i khách đi đ đám c i làm cô dâu chú r (Vi t) t n mọt 55 đô. N u mọt c p v ch ng già ăn l ng h u “đi” 200 đô thì c p v ch ng bác sĩ cháu ngo i c a ông b n già tôi s “l i” 90 đô.

N u 200 ngỏ i khách đ u “đi” đúng đ u, theo giá th tr ng, 100 đô mọt ngỏ i, thì hai cô c u bác sĩ, nhân ti n trong mọt chuy n Tây du t Boston v thăm ông ngo i, l i m v ít nh t là 18000 đô đ làm down payment cho chi c BMW 710 i đ i 2010.. Free Chinese banquet. Qu n áo c i đã có s n. Ch t n có hai cái vé máy bay. Ông ngo i hai cháu đ c âu y m g i là “Sugar Granddaddy!” The Americans say: It’s good business!!! Ngỏ i Vi t ta t c l i mọt cái r i nói: Khôn!!!

Đám Cưới - Đám Ma

Tác Giả: Luân T

Thứ Tư, 27 Tháng 7 Năm 2011 15:22

Trở lại chuyện đám ma. Cách đây mấy năm khi mà tôi chết, tôi không báo cho ai biết vì tôi cho đó là cái tang riêng của tôi, của các em tôi, của bố tôi.

Tôi không báo cho bố nà vì tôi không muốn làm phiền họ, làm họ buồn tâm. Đừng có báo mà không đi thì k, mà đi thì xa xôi đi u v, nặng nề, chết có gì vui. Có khi nghe mấy tiếng s làm còn buồn hơn. Suy bụng ta ra bụng người, khi tôi nghe lời trách, “sao bác mất mà không cho tôi biết”, bố ngoài thì tôi cũng phải gì v xin lỗi như bên trong thì tôi không trách mình.

Theo tôi thì, “xin chia buồn cùng anh”, cũng là đủ rồi. Và cha bao giờ tôi son điếm phải đi tiếp bố nà, tôi quyệt định là sẽ không làm thế. Tôi và v tôi đồng ý v nhau là lúc chuyện xảy ra, cho gia đình biết tin, rồi đưa tang vào lò thiêu.

Mất thời gian gần sau đó, bố ra đ 100 đô đăng mất cáo phó nhỏ nhỏ báo cho mọi người biết s vi c và xin thân bằng quyến thuộc mất tôi c u nguy n cho người đã chết. Tôi báo đ m v i các bố n là các bố n, nhưng người đang đ c nh ng giòng này và đã biết tôi lúc còn sống, khi thấy t cáo phó có tên tôi v i hàng ch đ m s th m t h i dài nh nhm, tuy trong lòng cũng có mất chút ng m ngùi nh i nh ng k ni m xa, rồi quay trở l i cu c sống hàng ngày, không hề m y may tiếc nu i là không đ c nhìn thấy tôi đ y ph n son n m trong quan tài m t l n chót.

I guarantee it!!!